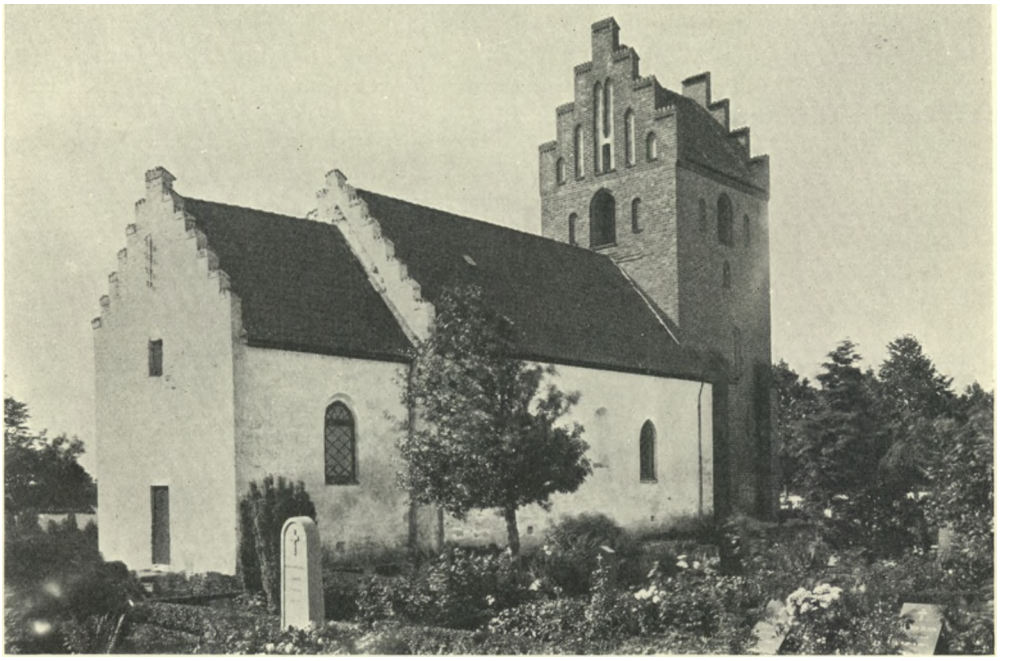

V. H.1931

Fig. 1. Gundsømagle. Ydre, set fra Nordøst.

GUNDSØMAGLE KIRKE

SØMME HERRED

Kirken er siden 1572 *Anneks* til Jyllinge. Den blev 1320 fra Roskilde Bispestol, som ejede største Delen af Sognet, overdraget til Roskilde Kapitel[1] og laa endnu 1648 under Hellig Trekongers Alter[2]. Sammen med Hovedkirken (se S. 763) bortskødedes den 1687 fra Kronen og ejedes bl. a. af Overceremonimester Vincent Lerche (sml. Daabsfad S. 782) og Amtsforvalter Rasmus Fugl (sml. Klokker S. 784). Den sidstes Enke afhændede 1763 Kirkerne til Hof apoteker Johan Gotfred Becker til Hejnstrupgaard[3], og de hørte siden sammen under denne Gaard, blandt hvis Ejere var Forpagteren paa Vognserup, Klemen Pedersen[4] (sml. Gravsten Nr. 2). Sammen med Hovedkirken overgik den til Selveje 10. September 1920.

Efter et *Sagn* skal Osstenen i Jyllinge Sogn være kastet efter Kirken[5].

Kirken ligger i Byens nordvestre Udkant paa et Terræn, der hæver sig over Byen og fra Bygningen stiger videre mod Nord, hvor Kirkegaarden er udvidet. Til de andre Sider hegnes Kirkegaarden af en middelalderlig Mur, mod Vest overvejende af Kampesten, mod Syd og Øst af Munkesten paa en stærkt fremspringende Syld. I Østmurens søndre Del er der en sengotisk Portal, der — ligesom de tilstødende Mure uden Syld — ikke er helt samtidig med de øvrige Mure, men muligvis lidt yngre. Portalens to Aabninger: Port

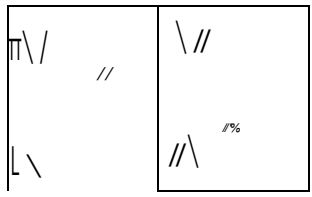

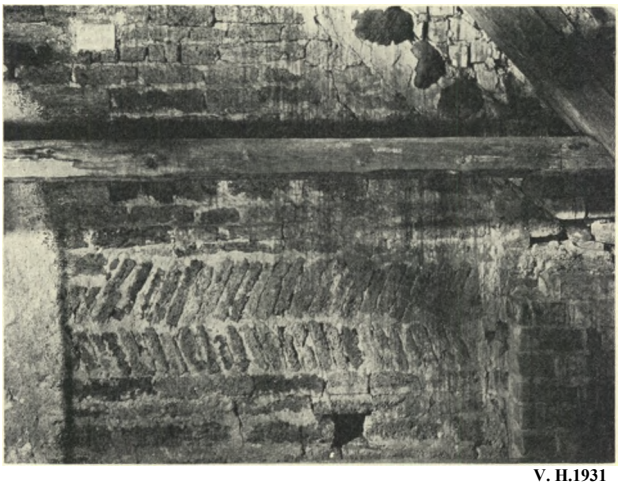
Fig. 2. Gundsømagle. Plan. 1:300. Maalt af Aa. RI. 1929.

og Dør, er falsede og afdækkede med høje Fladbuer, og langs Portens Stik er der ind mod Kirkegaarden et Prydskifte af Løbere; Porten krones af syv, Døren af tre Kamtakker, hver med sin trappeformet afsluttede Blænding, der dog i Portens midterste Kamtak er tvillingdelt; Kamtakkerne er hængt med Nonnetagsten, og Blændingernes Saal er af fliseagtige Teglsten. Medens de teglhængte, middelalderlige Mure er hvidtede, staar Portalen i blank Mur med hvidtede False og Blændingsbunde.

Kirken bestaar af romansk Kor (oprindelig med Apsis) og Skib, unggotisk Taarn i Vest og sengotisk Vaabenhus i Syd. Orienteringen har svag nordlig Afvigelse.

Den ***romanske Kirke*** er opført af ***Fraadstenskvadre*** i stærkt varierende Størrelser, de mindste maaler 4—5 cm og de største ca. 50 cm i Højden. I det meget veludførte Murværk ses enkelte Steder i Korets Overvægge og Skibets Vestgavl Rulskifter og »opus spicatum« (Fig. 3). Fra Vaabenhusets Loft iagttages et i Skibets Mur i Saalbænkhøjde indlagt Skifte af raa, ensartede Kampesten, der vel maa betragtes som Dekoration. Indvendig paa de romanske Gavle er Fugerne stærkt udglattede og forsynet med Kvaderriller. Væggene dækkes af et 0,5 cm tykt, haardt, nærmest glittet Pudslag, der i hvert Tilfælde paa Triumfvæggen og omkring Skibets Vinduer har dannet Underlag for romanske Kalkmalerier (sml. S. 780).

Om Kirkens † ***Apsis*** minder nu kun den tilmurede, rundbuede Aabning i Korets Østgavl samt et Tagspor, men endnu 1896 saas enkelte Syldsten. Apsiden, som er nedrevet i gotisk Tid, har haft en Højde af ca. 3,25 m over nuværende Terræn. ***Koret,*** hvis Bredde er større end Længden, har haft eet Vindue i Nord og eet i Syd, men kun det nordre har efterladt sig Spor i det i gotisk Tid indsatte Vindue. ***Skibet,*** hvis romanske Murhøjde er ca. 6 m (Syd) over et fremspringende Sokkelskifte, der ligger ca. 55 cm under

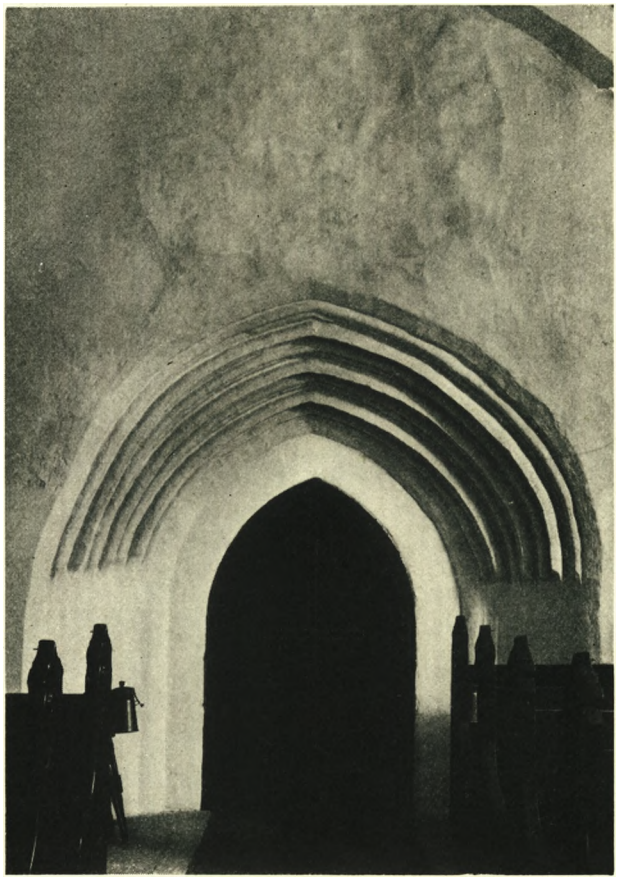

V. H.1931

Fig. 3. Gundsomagle. »Opus spicatum« i Skibets Vestgavl (S. 775).

Terræn, er usædvanlig bredt og har i hver af de spinkle, kun 75—80 cm tykke Langmure haft tre Vinduer. Af disse er de to vestligste Par bevarede, det nordre Midtvindue som udvendig Blænding, de øvrige helt tilmurede; Midtvinduerne er noget større (ca. 190x90 cm) end de vestre (ca. 135x70 cm), men alle Buetoppene sidder i samme Afstand fra Murkronen. Af Dørene er den søndre i Slutningen af forrige Aarhundrede tilmuret ind mod Kirken, men i Vaabenhuset staar den som Blænding med rundbuet Stik og Karmfals; i Falsens vestre Kant sidder der endnu Stabler til Dørfløjen (S. 784), og i den østre Kant er der en Fordybning for Laasen. Norddøren er helt tilmuret med Munkesten. I det ***Indre*** staar den store, lidt trykkede, runde, velbevarede Triumfbue, hvis Kragbaand af Kridt (Fig. 8) er ført omkring Hjørnerne ca. 50 cm ind paa Væggene mod Kor og Skib. Det øverste af den ligeledes store, runde Apsisbues Kilestensstik ses over Korets Hvælv. De tre romanske Taggavle er velbevarede, Triumfgavlen med en omhyggeligt muret Aabning til Korets Loft, af meget store Kvadre; paa Østsiden af samme Gavl er der ved Opførelsen afsat en indtil 15 cm dyb Rille for Kortaget. Op mod Triumfmuren ligger en af Korets romanske Bjælker, af Eg, med skraat afskaarne Ender og Udskæringer for Skraastivere, hørende til et Tagværk af almindelig romansk Type.

Ændringer og Tilføjelser. Midt i Skibets Vestgavl ses en til begge Sider tilmuret, cirkelrund Aabning med en Diameter paa ca. 2,2 m og med Centrum ca. 4,25 m over Skibets Gulv eller omtrent i samme Højde som Overkanten af Langmurenes Vinduer. Aabningen, der vel maa være planlagt som en ***Vinduesrose,*** er fra romansk Tid, men ikke oprindelig. Muligvis er Rosen aldrig blevet fuldendt — ialfald viser en lille Udhugning, der er foretaget

E. M. 1945

Fig. 4. Gundsømagle. Taarnbuens Østside (S. 777).

fra Taarnets Mellemstokværk, at den ydre Karm paa dette Sted staar ganske ubehandlet, brudt gennem Muren og uden Kilesten eller Pudslag.

Skibets Taggavle har to gotiske Forhøjelser, af hvilke den første er af Kampesten og ældre end det smukke, unggotiske ***Taarn*** fra 1300'rne; dette er over en ret svær Kampestenssyld opført af Munkesten med mange sortbrændte Bindere, i det Ydre overvejende lagt i polsk Skifte, i det Indre i almindeligt Munkeskifte; flere Steder i det Indre er Fugerne nærmest af romansk Karakter. Paa hver af de tre frie Sider er der fra første Færd opført to Støttepiller, de vestre højest, alle med udkraget Gesims bestaaende af en Hulkehl under Rundstav (Fig. 6). Omtrent i Skibets Gesimshøjde er der i Taarnets Mure og i Støttepillerne et Baand, som bestaar skiftevis af rulskiftestillede Bindere og Sten af Bredde som Bindere, men med kvadratisk Endeflade; de sidste viser i højt Relief en Stjerne- eller Rosetfigur i fem Variationer (Fig. 5). Den spidse Taarnbue (Fig. 4) er af en usædvanlig smuk og rig Udformning, ind mod Skibet med mange Profilled (Fig. 7), der nu er

borthugget under Vederlagshøjde. Da Taarnrummet i ny Tid indrettedes til Vaabenhus, blev der i Arkadens Lysning indsat en mindre Trædør og i Taarnets Vestmur en spidsbuet Portal. Taarnrummet har i Syd og Vest brede, rundbuede Spareblændinger, der er afîasede i Stikket. Det samtidige Krydshvælv har Halvstens Ribber, som paa de nederste tre Fjerdedele har femsidet Profd, og Kappernes Sammenstød med Væggene i Syd, Vest og Nord markeres af smaa Rundstave. Hvælvingen er kun svagt indskaaret paa Oversiden og uden Overribber. I Nordvæggen har en smal, med Munkesten tilmuret Dør ført til Taarntrappen, der nu har Adgang gennem en fladbuet Yderdør. Den brede Trappe, der faar Lys gennem to Glugger af Skydeskaarsfaçon, er dækket med et Tøndehvælv. O verdøren er rundbuet med afîasede Kanter. I Mellemstokværket er der slanke, rundbuede, falsede Aabninger, hvis Halvstensstik er kantet af et Løberskifte; Aabningerne, der sidder midt mellem Støttepillerne, men skævt i Façaderne, er indvendig anbragt i dybe, fladbuede Blændinger. Tæt over disse ligger der et oprindeligt, dobbelt Lag af Gulvbjælker, hvilende paa Remme i Nord og Syd og paa Midten støttet af en ret spinkel Drager; mellem Remmene er der udmuret med et Rulskifte og et almindeligt Skifte. Umiddelbart over Bjælkerne, overskaaret af det nye Klokkegulv, er der i Syd, Vest og Nord en fladbuet Blænding med en ganske lille, spidsbuet, falset og tilmuret Aabning, der i Modsætning til Mellemstokværkets Aabninger er anbragt midt i Façaderne. Over disse Aabninger, som hører til Klokkestokværket, er der til hvert af de fire Verdenshjørner bevaret to oprindelige, rundbuede Glamhuller, der nu i det Ydre fremtræder som Halvstensblændinger, flankerende et senere indsat, stort, spidsbuet og falset Glamhul. I Taarnets Tagfodshøjde er der i alle fire Mure et Binderskifte, og Murværket over dette er en senere Tilføjelse, rimeligvis samtidig med de nuværende Glamhuller og vel fra sengotisk Tid; hvorledes det kvadratiske Taarn oprindelig har været afsluttet, kan ikke afgøres, men muligvis har det haft Pyramidespir. Hver af de senere Gavle har fem slanke, spidsbuede Høj blændinger, den midterste tvillingdelt af en Hængestav; 1896 havde Østgavlen 15 Kamtakker, men nu har den ligesom Vestgavlen syv Kamtakker.

Af de gotiske ***Hvælv*** i den romanske Kirke er Korets sikkert ældst; det er indbygget i Væggene, med Skjoldbuer i Øst og Vest, den østre 5 cm bred og svagt spidset, den vestre 12 cm bred, rundbuet og ret lav, saaledes at den skærer ned under Triumfbuen; Ribberne, der er Kvartsten brede, hviler paa Teglstenskonsoller af Form som en omvendt Kegle med Ring paa Midten; ingen Overribber. Skibets to Krydshvælv hviler paa falsede Vægpiller og Helstensbuer, Ribberne er Halvsten brede og samlet om et Topkvadrat; Kapperne er noget stærkere puklede end Korets og med Helstens Overribber. Sikkert

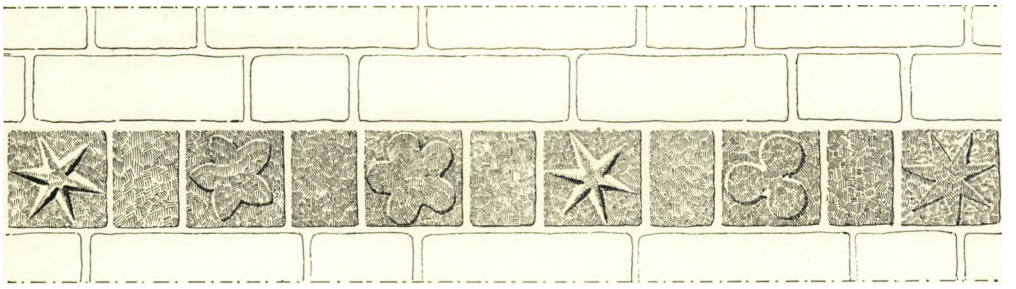

Fig. 5. Gundsømagle. Ornamentfrise paa Taarn og Støttepiller, ca. 1:10. Maalt af Aage H. Mathiesen 1896 (S. 777).

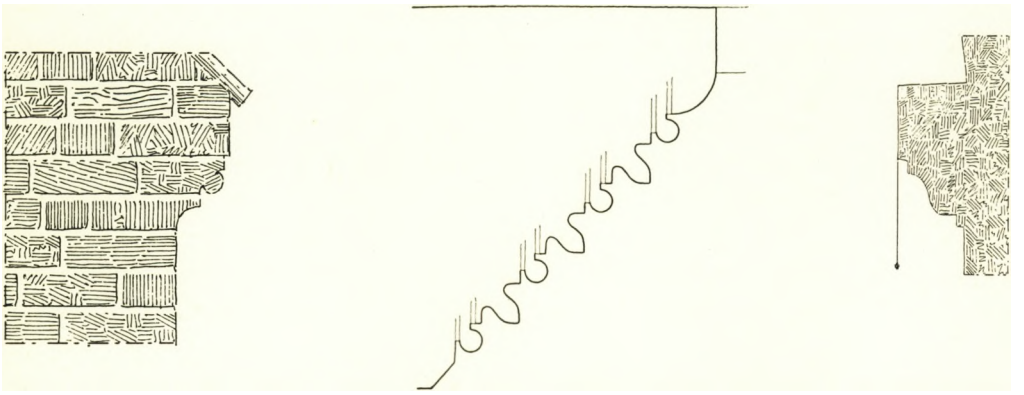

Fig. 6—8. Gundsømagle. Profiler. 6 og 8 maalt af Aage H. Mathiesen 1896, 7 maalt af Elna Møller 1946. 6. Støttepille. 1:20 (S. 777). 7. Taarnbue. 1:20 (S. 777). 8. Korbuekragbaand. 1:10 (S. 776).

nogenlunde samtidig med Hvælvene er ***Gavlenes Munkestens forhøj eiser,*** paa Koret med 13, paa Skibet med 15 brynede Kamtakker. Fra gotisk Tid stammer ogsaa Vinduerne, i Koret udvidede med delvis Benyttelse af de romanske Buer, i Skibets Nordside spidsbuede, paa Indersiden med to False, der nu er borthugget under Vederlagshøjde; Skibets Sydvindue er uregelmæssigt, nærmest fladbuet. I Apsisbuens gotiske Udmuring er der et spidsbuet Vindue, som synes at være tilmuret i Renaissancetiden; en nyere, retkantet Døraabning herunder, som var tilmuret i Slutningen af forrige Aarhundrede, er genaabnet for faa Aar siden. Over Hvælvene har Skibets Vestgavl nær Hjørnerne en Halvstens Paamuring af Munkesten, hvoraf een har 12 indtrykkede Hjulmærker (Teglstrygermærker?).

Vaabenhuset i Syd, nu Ligkapel, er af Munkesten over Kampestenssyld. Flankemurene har Savskifte under Falsgesims og smaa, fladbuede Vinduer i spidsbuet Spejl, omdannede i Lysningen. Gavlens oprindelige, høje og spidsbuede Dør er i ny Tid erstattet med en fladbuet Dør; Gavltrekanten er glat bortset fra to smaa, spærdækkede, raat tilmurede Glugger, som er adskilt ved en Halvstensstav, og dens Kamtakker synes at være nedtagne ved en

Reparation i nyere Tid. I Gavlen er der indmuret en Sten med store Kursivbogstaver: R E P E (repareret) og derunder A N N O 1781.

Kor og Skib er hvidtede, og Taarnet staar i blank Mur med cementpudsede Blændingsbunde. I alle aabne Vinduer er der ny-gotiske Trærammer. Korets Tagværk er senmiddelalderligt, af Eg, med øksehugne Stregnumre, Skibets og Vaabenhusets moderne, af Fyr, og Taarnets senmiddelalderligt, af meget spinkelt, stærkt bomkantet Eg, af Krydsbaandstype. Taarn, Støttepiller og Kamtakker er tækket med Munketegl, Kor og Skib med Vingetegl.

KALKMALERIER

I Kirken afdækkedes og restaureredes 1899—1900[6] romanske Kalkmalerier fra o. 1200 paa Korbuen. 1896 fandtes »ved at afhugge Kalken paa Spidsbueornamenterne over Indgangsdøren fra Taarnet til Skibet †Ornamentbaand«. Disse gotiske Kalkmalerier, af hvilke der ikke findes yderligere Beskrivelse, er overhvidtede.

De romanske Kalkmalerier (Fig. 9) findes dels paa Korbuens Vestkant, hvor der løber en Hjertepalmet-Bort, dels paa Buens Underside. Her findes, svarende til Kirkerup (S. 752) og sikkert udført af samme Maler, tre Medaillonер med Brystbilleder af gloriesmykkede Kvindefigurer, utvivlsomt de kristelige Dyder: Tro, Haab og Kærlighed. De har en hvid, stramtsiddende Hue paa Hovedet. Her som i Kirkerup flankeres Medaillonerne af fire Prismestavs-Kors, og i Bundfeltet, der indrammes af brede Striber, danner Korsblomster et netagtigt Mønster. — Malerigrunden er et fint glittet Pudslag uden Hvidtning. Figurbillederne har rødbrune Konturer, mens Ornamentikkens er hvide, og de rødbrune Glorier er ikke i Relief. Bunden i Medaillonerne er blaa, uden for dem rødbrun, Korsblomsterne er grønne og mørkt rødbrune, Prismestavs-Korsene flerfarvede. Palmetborten har grønne Kronblade og gule Yderblade og staar paa rødbrun Bund.

INVENTAR

Alterbordet staar frit i Koret, muret, men dækket af et nyere ***Alterbordspanel,*** hvori er indsat Rester af et Alterbordspanel i Renaissance, fra o. 1615—20, sikkert fra Anders Nielsen Hatts Værksted i Roskilde, to Arkadefelter med Profilkapitæler og Fladsnitslyng i det omløbende Rammeværk, flankeret af en mandlig og en kvindelig Herme med enkle Draperier paa Skaftet; Forsidens tredie, tilsvarende Arkadefelt og de to flankerende Hermer er nu opsat i Altertavlens nyere Topstykke. Mellem de to Felter er et nyere Kors. Staffering fra 1924[7].

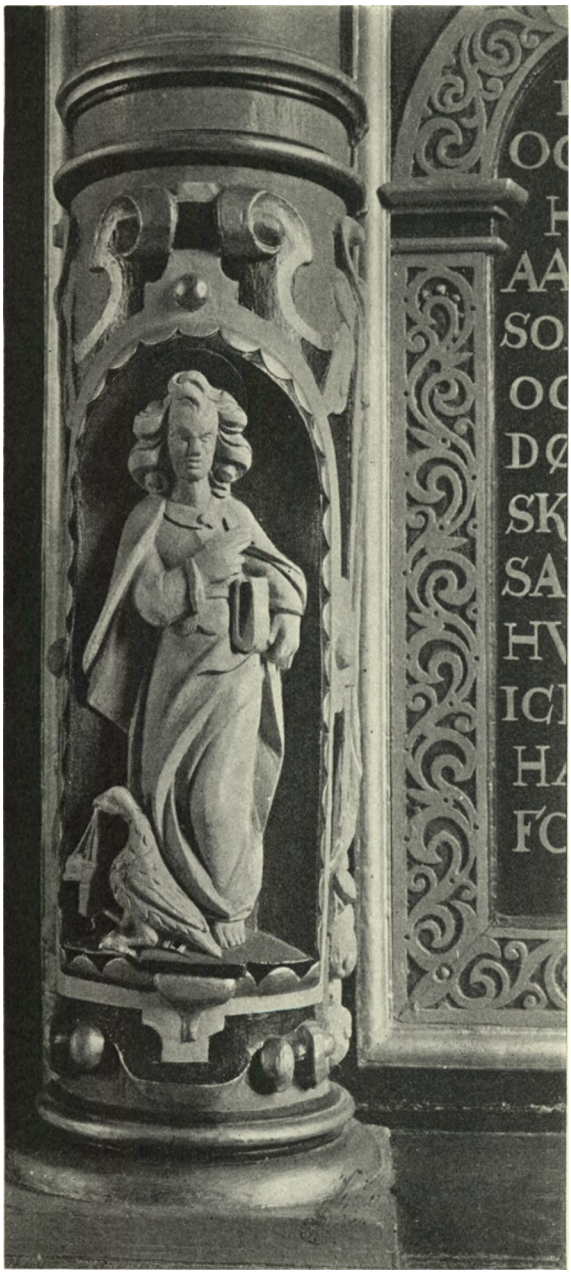

Fig. 9. Gundsomagle. Indre, set mod Øst.

Altertavlen (Fig. 9 og 10) er et Renaissancearbejde fra o. 1615—20, beslægtet med Himmelev (S. 652) og som denne fra Anders Nielsen Hatts Værksted, men ret omdannet i nyere Tid, saa at kun Storstykket er bevaret. Topstykke og Vinger mangler helt, og Postamentpartiet er fjernet med Undtagelse af dets Gesims, der har Fladsnit paa Undersiden og fire Bøjler med Englehoveder. Storsøjlerne har korintiske Kapitæler og Prydbælter med nicheindrammede Relieffer af Evangelisterne. I hvert af de etagedelte Sidefelter er der to Arkader med omløbende Fladsnitrammeværk, adskilt af en Profilfylding; Storgesimsen deles af Krumknægte med ejendommelige Tvilling-Englehoveder. I det nye, tarvelige Topstykke, der krones af et 1850 opsat Kors (Synsprotokol), er benyttet det forannævnte Felt fra Alterbordspanelet.

I Midtfeltet er indsat et Maleri fra o. 1800, paa Lærred, 160 x 130 cm, Korsfæstelsen med den afmægtige Maria omgivet af tre Kvinder og Johannes. Tavlen stod tidligere egetræsmalet, men nystafferedes 1924[7]; samtidig opmaledes de gamle Versalindskrifter i Sidefelterne, Fadervor og Mark. 16,15—16; i Topstykket maledes Joh. 3, 16.

Altersølv. Kalk, stemplet med Københavns Byvaaben 1721, skænket af

V. H.1931

Fig. 10. Gundsømagle. Altertavle af Anders Nielsen Hatt, Prydbælte om Storsøjle med Relief af Apostelen Johannes (S. 781).

Geheimeraad Yincents Lerche til Lerchenfeld[8], 20,5 cm høj, med sekstunget Fod, sekssidet Skaft, flad Knop med riflet Over- og Underside og oprindeligt Bæger. Paa Fodens Underside indridset: »Anno 1721«; Mestermærke for Niels Jonsen 1713 (Bøje 304). *Disk* med samme Mestermærke.

Alterstager, o. 1550, 37,5 cm høje, med tre Skaftringe og Smaarundstave om det opad tilspidsende Skaft.

† *Messehagel* skænkedes af Yincents Lerche[8].

Døbefont, romansk, af Granit, Boskildetype[9]; Kummen, Tvm. 75 cm, har Midtafløb, Rundstav under Mundingen og en stor og en lille Rundstav ved Overgangen til Foden (sml. Fig. 9).

Daabsfad af Messing, glat, skænket af Vincents Lerche[8]; paa Randen graveret: »Ao 1739«, i Bunden Christian 6.s kronede Spejlmonogram og to ens, næsten udslidte Stempler.

Daabskande af Tin, stemplet: Hans Høy.

†Korgitter. 1638 blev Koret indelukket med to Døre, hvorover stod H C S K 1638[10].

Prædikestol (Fig. 11) i Høj-Renaissance fra o. 1610, sikkert af samme Snedker, som har skaaret den øverste Del af Kongestolen i Roskilde Domkirke. De fire Storfelter indeholder Relieffer af Evangelisterne og deres Tegn (Lukas med Kappen slaaet op over Hovedet) staaende i rundbuede Nicher med Fladsnit i det omløbende Rammeværk og

Hude fot.

Fig. 11. Gundsømagle. Prædikestol (S. 782).

forsvundne Profilkapitæler. Paa Hjørnerne staar joniske Hermer, mod Øst to nøgne Mænd, der holder i det lange Skæg og svarer til Kongestols-Hermerne baade hvad Kransen om Hovedet og det kannelerede, frugtbundtprydede Skaft angaar, men uden de ejendommelige Skulderbaand; kun den østligste har bevaret sin profilerede Base. Af de tre andre Hermer, to Kvinder og een Mand, har de to lange Dragter, der hænger ned over Skafter med kassetteindfattet Løvehoved og Frugtbundter; den tredie, med nøgen Overkrop, har korslagte Arme og fatter med Haanden om sit højre Bryst. Stolens Underbygning er nyere, af Fyr. Opgangspanelet er enkelt profileret, uden Snitværk. Den oprindelige, sekssidede Himmels Underside firdeles af profilerede Lister; af Topstykkerne er kun de tre bevaret, med Kartouche om et Cirkelfelt; Topspirene mangler.

Stol og Himmel stod tidligere egetræsmalet med Guld, men stafieredes 1924[7] i Overensstemmelse med Altertavlen, og den latinske Indskrift i Himmelens Frise, Es. 40, 8, den eneste Rest af den oprindelige Staffering, opmaledes.

Stolestader og *Degnestol* er ny-gotiske, svarende til Jyllinge. Ifølge Præste-

indb. 1758 stod paa den øverste † Mandsstol Kansler Peder Reedtz's adelige Yaaben og Initialerne P R[11].

Præstestol 1657, fra Casper Lubbekes Værksted i Roskilde. Forsiden har Pærestav-Fodliste og to Fyldinger med Bølgelister, flankeret af skællede Rammestykker; over den glatte Frise er der Tandsnit og Æggestav. Gavlene har Topstykke med Englehoved i Bruskslyng og derunder et fladsnittet Ornament, paa Østgavlene er der en bred Halspilaster med skællet Skaft, Brystbosse og øverst reliefskaaret: ANNO 1657. I Korets Nordvesthjørne.

† *Dørfløj* af Eg, rundbuet, med gammel Jernring, der havde to Knopper og en halv Knop i hver Ende, stod 1896 i Materialhuset.

†*Pengeblok* med Jernbeslag, ligeledes nævnt 1896.

†*Pulpitur,* ifølge Indskrift repareret af Gros-Kansler Christian Friis til Kragerup (Præsteindb. 1758). I Skibets vestligste Fag sidder afsavede Rester af en profileret Tværbjælke.

To nyere *Tavler* over Præster og Kirkeejere, begyndende 1651 og 1678, hænger i Taarnrummet.

Lysekrone i Empire med Glasskaal og Bronzearme, hvorimellem Palmetter, skænket 1850 (Synsprotokol).

Klokker. 1) 1750. Versaler mellem Akantusbladfriser: »Soli Deo gloria« (»Gud alene Æren«) og paa Klokkelegemet Fortsættelsen: »1750 er denne Klocke til Gunsemagle Kiercke af dens Eier kongelige Majestets Cammer Raad oc Ambts Forvalter over Roeskilde Ambt Rasmus Fugl bekosted omstøbt. In Deo spes mea« (»mit Haab til Gud«). Tvm. 98 cm.

2) Omstøbt 1903 af M. og O. Ohlsson i Lübeck. Indskriften er i forvansket Form gentaget fra den gamle Klokke: »In Deo spes mea. Eshe(!) potius est quam habere(!)« (»mit Haab til Gud. At være er bedre end at synes«); paa Klokkelegemet et Relief brystbillede af Kristus og derover »Soli Deo gloria« (»Gud alene Æren«) og paa den modsatte Side: »Me fecit Heinrich Tessien. Anno 1751 er denne Klocke af kongelige Maiest. Cammer Raad og Ambts Forvalter over Roskilde Ambt bekosted til Gunsemagle Kircke nye omstøbt som dens Eiere«. Tvm. 81 cm.

† *Klokker.* Ved Klokkeskatten 1528 afleveredes en Klokke og 1602 endnu een[12].

Gammel *Klokkestol* af Eg til to Klokker, delvis omdannet og fornyet med Fyr.

GRAVMINDER

Gravsten. 1) O. 1685. Jens Jonsen Møler, som boede i Werbro Mølle, død □ 16□, og Hustru M..... datter, død 6. Dec. 1685 i sin Alders 66. Aar; Stenen er bekostet af ham. Ølandsk Kalksten, 135x95 cm, med fordybede

Versaler. I Hjørnerne store Barokblomster i symmetriske Felter, mellem de øverste Jesumonogram, mellem de nederste Kranie. I Skibets Gulv.

2) O. 1816. Forpagter Clemen Pedersen, født i Gundsømagle 1751, død paa Hegnstrup 16. Jan. 1816, efterladende sig Enke Mette Larsen og Børn Bodil, Dorthea, Lars og Niels. Sandsten, 187 x 90 cm, med fordybet Kursiv. Ved Korgavlen.

3) O. 1824. Anders Rasmussen, Skytte ved Aastrup, født i Gunsøemagle 2. April 1754, død sammesteds 22. Juni 1824. Bekostet af Enken Maren Rasmussen, født St... . Sandsten, 155 x 89 cm, med fordybet Kursiv, profilerede Kanter og i Hjørnerne indsatte Marmorrosetter. Uden for Taarnets Vestdør.

KILDER OG HENVISNINGER

Regnskaber 1645—46 (LA). — Synsprotokoller 1812—19, 1820—22, 23—53 (LA). — Præsteindberetning til Hofman 1758 (LA). — Museumsindberetninger af Aage H. Mathiesen og Yilh. Roye 1896, J. Kornerup 1899 med Akvarel (Kalkmalerier), Y. Hermansen 1921, Poul Jensen 1925 (Istandsættelse af Altertavle og Prædikestol 1924), Aa. Roussell 1929. Revideret af E. Moltke, Elna Møller og Kirsten Weber-Andersen 1945.

F. Reckett: Danmarks Kunst. 1924. I, 279. — Nørlund og Lind: Danmarks romanske Kalkmalerier. 1944. S. 250.

[1] Repertorium 1282. [2] Roskilde Doinkapitels Jordebog 1648 (RA). [3] Sjællandsfar Landstings Skøde- og Pantebøger 1720, RI. 818, 1743, Bl. 646, 1763, Bl. 355 (LA). [4] Jyllinge-Gundsømagle Kirkebog 1816 (LA). [5] Optegnelse i Dansk Folkemindesamling. [6] Af J. Kornerup. [7] Af Poul Jensen. [8] Danske Atlas VI, 99. [9] Mackeprang: Døbefonte. S. 405. [10] Hofmans Fundationer X, Appendix til Sjællands Stift, Sømme Hrd., S. 18. [11] Død 1674, Ejer af Sortebrødregaard, det nuværende Roskilde adelige Jomfrukloster. [12] AarbKbh. 1917, S. 34.

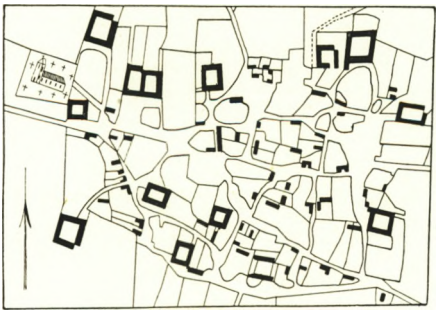

Fig. 12. Gundsømagle 1796.